

■ Уладзімір Скрабатун

Наша вішня смачная ўсім!

Глыбокае нарэшце дачакалася свайго арыгінальнага фэсту. А то ў Паставах – “Звіняць цымбалы і гармонік, у іншых жа суседзяў – “Журавы і журавіны Мёрскага краю”. А што ў нас! Нічога не звінць і не спее?

А які ў нас быў бы выбар раней, каб не вішні? Чым слыннае Глыбокае? Адразу прыходзяць на памяць глыбоцкія клёцкі! А чаму, мог бы быць і такі фэст – “Глыбоцкія клёцкі”. Зрэшты, яшчэ мог бы быць і “Рыбны фэст”. Азёры ёсць, і рыба ў іх. Ну, гэта на той выпадак, калі б не было іншых ідэй! А вось “Вішнёвы фэст” – супер ідэя! Лепае з таго, што можна было выбраць! І аналагаў у краіне няма! Трэба дзякаваць Богу, што ў якіх-небудзь Докшыцах, Шаркоўшчыне ці Верхнядзвінску не дацямілі да гэтага.

Вішнямі Глыбокае і Глыбоччына славілася здаўна! Ёсць нават і прадвеснік, ключавая фігура Вішнёвага фэсту, – Баляслаў Лапыр, аграном і патрыёт. У 1930-ыя гг. яшчэ за “польскім часам”, ён спрычыніўся да закладкі высокагагатунковых вішнёвых садоў на Глыбоччыне, калі вішня прыйшла ў кожную сялянскую сядзібу. Унёсак, які зрабіў легендарны аграном, стаўся адчувальны на доўгія дзесяцігоддзі: у Глыбокае на перыяд саспявання вішняў прыязджаюць на закупы перакупшчыкі аж з Віцебска, не кажучы аб Полацку і Наваполацку. А ўжо адтуль могуць патрапіць і ў Расію. Ды й глыбачане не спяць у шапку – самі вязуць туды, дзе ёсць попыт на нашу вішню.

Усе сцягі – у госці да нас!

На Цэнтральным пляцы можна налічыць 13 сцягоў. Праўда, чатыры з іх – нашыя: сцяг Вішнёвага фэсту, глыбоцкі, абласны і сцяг краіны. Ёсць сцяг Нідэрландаў, ФРГ, Ізраіля, Польшчы, Расіі, Латвіі, Літвы, Малдовы, Арменіі. Столькі прыехала альбо яшчэ даедзе госцяў.

Гэта – добра! Трэба развіваць міжнародныя сувязі, калі не на ўзроўні краіны, што не вельмі атрымліваецца, то хоць на мясцовым узроўні. Глядзіш, і з’явіцца нейкі сумесны праект, могуць быць укладзеныя інвестыцыі і ў наш горад.

У Глыбокім адкрыты помнік глыбоцкай вішні

Надвор’е ў нядзельны дзень зліталася. Хоць на даляглядзе і віселі суровыя хмары, але не было яўных

прыкметаў, што яны сарвуць адкрыццё фэсту.

А 17-й гадзіне, ля дома па вул. Леніна, 36, адбылося самае ўрачыстае мерапрыемства з усяго тыднёвага фэсту – адкрыццё помніка глыбоцкай вішні. Тут сабралася процьма народу, але найбольш з фотаапаратамі, відэакамерамі. Пранікнёнымі словамі мерапрыемства адкрыла каралева Вішнёвага фестывалю. Яна назвала помнік «абярэгам» нашага горада, адметнасцю вішнёвай сталіцы краіны.

Затым браў слова старшыня Глыбоцкага раённага выканаўчага камітэту Алег Морхат. Ён павіншаваў прысутных са святам. Сярод іншага ён адзначыў, што вішня для Глыбокага – нешта своеасаблівае, дар Божы, бо не ўсюды яна родзіць і расце. А ў нас яна некалі расла паўсюль: на прадпрыемствах, у калгасах, вяскоўных і гарадскіх падворках... Вішня ўвесну дорыць нам прыгажосць і радасць сваёй белай квеценню, а ў ліпені шчодро дорыць нам багацце. Доказам таму – кошт ядра вішняў сёлета даходзіць да 200 тысяч (Хтосьці з прысутных кінуў рэпліку: “Ужо 240 тысяч!”) Між тым, апошнім часам, мы пачалі губляць свой брэнд, аднак мы своечасова схмянуліся... Не згубім свой брэнд! На заканчэнне кіраўнік раёна падзякаваў прысутным глыбачанам за іх унёсак у дабрабыт горада Глыбокае.

Заклучнае слова было прадстаўлена Івану Казаку, скульптару, рукамі якога быў зроблены гэты помнік глыбоцкай вішні.

Пасля ўрачыстага адкрыцця помніка глыбоцкай вішні, адсюль пачалося святочнае шэсце да Цэнтральнага пляца, дзе ўжо было шмат прысутных, якія чакалі афіцыйнага адкрыцця Вішнёвага фэсту.

Старшыня райвыканкама згадаў легендарнага агранома Баляслава Лапыра

Адкрыццё Вішнёвага фэсту адкрылася з зачыткі каралеўскага ўказу на галоўнай сцэне. Указ выдала

Вішня, вішанька!

У Глыбокім распачаўся першы тыднёвы Вішнёвы фэст

каралева Вішнёвага фэсту. Паводле гэтага ўказу «*Вішнёвы фэст у слаўным горадзе Глыбокім мусіць адбывацца штогод. Кожны жыхар горада, які мае сядзібу, абавязаны пасадзіць вішнёвы сад. Даглядаць яго і шанаваць як роднае дзіця. Пераварыць горад Глыбокае ў вішнёвую сталіцу ўсяе Беларусі...*»

Каралева вішнёвага фэсту перадала віншаванні ўсім прысутным на фэсце: ад дэлегацыі Віцебскай вобласці, гасцей з Нідэрландаў, Германіі, Польшчы, Малдовы, Арменіі, Ізраіля, Расіі, ад 19-рыторый Латвіі, Літвы.

Каралева фэсту перадала мікрафон гаспадару фэсту Алегу Морхату, старшыні Глыбоцкага райвыканкама. Ён у прыватнасці адзначыў:

– *На Віцебшчыне ўсе добра ведаюць, што цяжка адышкаць вішні смачнай глыбоцкай. Калісьці вішнёвыя сады на Глыбоччыне заклаў мясцовы селекцыянер Баляслаў Лапыр. З яго садоў сакавітая, салодкая, зімаўстойлівая вішня прыйшла ў тутэйшыя сялянскія сядзібы, а потым распаўсюдзілася па ўсім нашым краі. Да гэтага часу вішнёвая слава Глыбокага перадаецца з вуснаў у вусны.*

Далей старшыня райвыканкама выказаў удзячнасць жыхарам горада за тое, што госці фэсту прыехалі ў чысты, утульны, прыгожы, памаладзельны на паўстагоддзя горад – у гэтым заслуга кожнага з нас...

Усцешна тое, што старшыня райвыканкама зрабіў сваю прамову на добрай беларускай мове.

Свята працягвалася далей. Самыя прыгожыя дзяўчаты Глыбокага паўдзельнічалі ў конкурсе “Вішнёвая каралева”. Тут дзяўчаты мусілі спрачацца не толькі ў сваёй прыгажосці, але ў таленце і артыстызме.

Затым калектывы мастацкай самадзейнасці раёна правялі канцэртную праграму “Вішанькі-чарэшанькі”. І не цяжка здагадацца, што асноўнай тэматыкай песняў была прыгажосць квітнеючага

Адкрыццё помніка глыбоцкай вішні. Прамаўляе скульптар Іван Казак, аўтар скульптурнай кампазіцыі (злева), далей (у цэнтры) Алег Морхат, старшыня Глыбоцкага райвыканкама, і каралева Вішнёвага фэсту. Фота Ул. Скрабатун.

вішнёвага сада, а квітнеючая вішня заўсёды была сімвалам жаночай прыгажосці, яе агаясамлялі заўсёды з няве-

стай.

Першы дзень Вішнёвага фэсту завершыўся вішнёвай дыскатэкай. Пайшлі ў пляс

нават людзі досыць сталага веку.

Тэма мае працяг у наступных нумарах газеты.

Які Вішнёвы фэст без БелАграПрамБанка!